

на сичко-то, помилѣй и не отхвърлай дѣла-та на рѣка-та си.“

„Уста-та ми мзлчѣтъ, и азъкъ-а ми не говори, но сърце-то ми говори, защо-то огънь на сзкрѣшеніе-то го изгарѣ, и то сз неисказанъ гласъ тебе вика, дѣво.“

Отъ оный часъ, отъ касъ сѣ раздѣли дѣша-та отъ тѣло-то чакъ до погребеніе-то четѣтъ сѣ молитвы за умрелый-а, и непрестанно денемъ и нощемъ сѣ чете надъ него псалтиръ-а, а споредъ правило-то и по за дълго време, за четиридесетъ дѣне, за да сѣ олекши на дѣша-та сз молитвы-тѣ страшно-то преминѣваніе въ незнайный свѣтъ, и за да сѣ избави тѣ отъ испытваніе-то, на кое-то трѣба да сѣ подложи въ първы-тѣ дѣне на исхожденіе-то си, споредъ църковно-то правило. Щомъ е уредено, да сѣ погребе мъртво-то тѣло въ третый-а дѣнь, защо-то смърть вече сѣ показва на него, то спомани-тѣ и молитвы-тѣ въ деветый-а, въ двадесетый-а и четиридесетый-а дѣнь отговарѣтъ на него-во-то разсипканіе въ гробъ-а, кое-то бива споредъ естественны-тѣ закони. Това число на четиридесетъ-тѣ дѣне още испървенъ твърдѣ почита църква-та както онова време, кое-то е преминѣлъ Господъ на землѣ-тъ подиръ воскресеніе-то си, кое-то чака и насъ во дѣнь-а на общо-то воскресеніе.

За покой на дѣша-та, ком-то е отишла на оный свѣтъ, вѣдѣтъ сѣ на литургіѣ частици отъ просфоры, и гѣждѣтъ сѣ на дискосъ-а при агне-то божіе, за да стои и дѣша-та на небе-то предъ